भिषज्यत्युभाभ्याᳬ संदधाति ॥७॥ अथोऽअभ्येव मृशेत् । देवान्दिवमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु मनुष्यानन्तरिक्षमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु पितॄन्पृथिवीमगन्यज्ञस्ततो मा द्रविणमष्टु यं कं च लोकमगन्यज्ञस्ततो मे भद्रमभूदित्येवैतदाह ॥८॥ तद्ध स्मैतदारुणिराह । किᳬ स यजेत यो यज्ञस्य व्यृद्धा पापीयान्मन्येत यज्ञस्य वाऽअहं व्यृद्धा श्रेयान्भवामीत्येतद्ध स्म स तदभ्याह यदेता आशिष उपगृह्णति ॥९॥ ब्राह्मणम् ॥८ [५. ७.] ॥ ॥

तद्यत्रैतत्त्रिरात्रे सहस्रं ददाति । तदेषा साहस्री क्रियते स प्रथमेऽहंस्त्रीणि च शतानि नयति त्रयस्त्रिᳬशतं चैवमेव द्वितीयेऽहंस्त्रीणि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिᳬशतं चैवमेव तृतीयेऽहंस्त्रीणि चैव शतानि नयति त्रयस्त्रिᳬशतं चाथैषा साहस्र्यतिरिच्यते ॥१॥ सा वै त्रिरूपा स्यादित्याहुः । एतद्यस्यै रूपतममिवेति रोहिणी ह वेवोपधस्ता स्यादेतद्धैवास्यै रूपतममिव ॥२॥ सा स्यादप्रवीता । वाग्वाऽएषा निदानेन यत्साहस्र्ययातयाम्नी वाऽइयं वागयातयाम्न्यप्रवीता तस्मादप्रवीता स्यात् ॥३॥ तां प्रथमेऽहन्नयेत् । वाग्वाऽएषा निदानेन यत्साहस्री तस्या एतत्सहस्रं वाचः प्रज्ञातं पूर्वा हैषैति पश्चादेनां प्रज्ञातमन्वेत्युत्तमे वैनामहन्नयेत्पूर्वमहास्यै प्रज्ञातमेति पश्चादेषान्वेति सोऽएषा मीमाᳬसैवोत्तमऽएवैनामहन्नयेत्पूर्वमहास्यै प्रज्ञातमेति पश्चादेषान्वेति ॥४॥ तामुत्तरेण हविर्धाने । दक्षिणेनाग्नीध्रं द्रोणकलशमवघ्रापयति यज्ञो वै द्रोणकलशो यज्ञमेवैनामितद्दर्शयति ॥५॥ आजिघ्र कलशम् । मह्या त्वा विशन्विन्दव इति रिरिचान-इव वाऽएष भवति यः सहस्रं ददाति तमेवैतद्रिरिचानं पुनराप्याययति यदाहाजिघ्र कलशं मह्या त्वा विशन्विन्दव इति ॥६॥ पुनर्ऊर्जा निवर्तस्वेति । तद्धैव रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह पुनर्ऊर्जा निवर्तस्वेति ॥७॥ सा नः सहस्रं धुक्ष्वेति । तत्सहस्रेण रिरिचानं पुनराप्याययति यदाह सा नः सहस्रं धुक्ष्वेति ॥८॥ उरु-